

W razie ustanowienia sądu pracy w okręgu sądu okręgowego, w którym istnieje już jeden lub kilka sądów pracy, rozporządzenie, ustanawiające dany sąd pracy, określi, w jakiej stosunkowej liczbie mają być powołani ławnicy i ich zastępcy dla sądu okręgowego z okręgu nowego sądu pracy i kiedy to powołanie ma nastąpić.

§ 8. Minister Sprawiedliwości na podstawie wspólnych wniosków ministrów dokonywa powołania ławników i zastępców ławników oddzielnie dla sądów pracy, oddzielnie dla sądu okręgowego.

§ 9. W przypadkach, w których w myśl § 1 powołane są do przedstawienia list kandydatów stowarzyszenia zawodowe pracodawców i pracowników, w razie nieistnienia w danym okręgu sądu pracy stowarzyszeń zawodowych pracodawców lub pracowników lub też w razie uchylecia się stowarzyszeń zawodowych pracodawców lub pracowników, istniejących w okręgu danego sądu pracy, od przedstawienia kandydatów w wyznaczonym terminie, Minister Sprawiedliwości na wspólny wniosek Ministrów Opieki Społecznej, Przemysłu i Handlu oraz Spraw Wewnętrznych powołuje odpowiednie kategorie ławników i ich zastępców z urzędu według własnego uznania.

Przepis powyższy ma odpowiednie zastosowanie w razie nieistnienia w pewnej gałęzi pracy stowarzyszeń zawodowych pracodawców lub pracowników bądź w razie uchylecia się tych stowarzyszeń w pewnej gałęzi pracy od przedstawienia list kandydatów w oznaczonym terminie albo w razie nieprzedstawienia listy kandydatów przez część stowarzyszeń zawodowych pracodawców lub pracowników, istniejących w pewnej gałęzi pracy.

§ 10. Minister Sprawiedliwości po dokonaniu powołania ławników i zastępców ławników ogłasza w „Monitorze Polskim” listę zawierającą nazwiska i miejsce zamieszkania wszystkich ławników i zastępców ławników, a zarazem przesyła osobne listy ławników prezesowi właściwego sądu okręgowego.

§ 11. Ławnicy i ich zastępcy składają przyrzeczenie przed prezesem właściwego sądu okręgowego, lub przed przewodniczącym danego sądu pracy przed rozpoczęciem pierwszego posiedzenia sądowego, w którym mają wziąć udział ławnicy danej kadencji.

§ 12. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Jednocześnie uchyla się rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości, Ministra Pracy i Opieki Społecznej oraz Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 30 listopada 1928 r. w sprawie powoływania ławników i zastępców ławników sądów pracy i sądów okręgowych (Dz. U. R. P. Nr. 98, poz. 867).

Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*
 Minister Opieki Społecznej: *Jerzy Paciorkowski*
 Minister Przemysłu i Handlu: *H. Floyar-Rajchman*
 Minister Spraw Wewnętrznych:

Marjan Zyndram-Kościałkowski

37.

**ROZPORZĄDZENIE
 MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI I MINISTRA
 OPIEKI SPOŁECZNEJ**

z dnia 19 stycznia 1935 r.

w sprawie wyznaczania ławników sądów pracy oraz ławników sądów okręgowych do udziału w posiedzeniach sądu pracy i sądu okręgowego.

Na podstawie art. 14 § 3 oraz art. 53 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r., zawierającego prawo o sądach pracy (Dz. U. R. P. Nr. 95, poz. 854) zarządza się co następuje:

I. Wyznaczanie ławników do udziału w posiedzeniach sądu pracy.

§ 1. Przewodniczący sądu pracy oznacza zgóry na czas odpowiedni, nie dłuższy niż trzymiesięczny, terminy posiedzeń sądu pracy dla rozpoznawania spraw poszczególnych grup pracowników umysłowych, fizycznych lub rolnych i ustanawia dla każdego posiedzenia imienny skład kompletu sądującego przy uwzględnieniu zasad art. 14 § 1 i 2 prawa o sądach pracy oraz przestrzegając w miarę możliwości równomiernej kolejności przy wyznaczaniu ławników do udziału w posiedzeniach. Do każdego posiedzenia należy wyznaczyć imiennie prócz ławników także podwójną liczbę zastępców ławników (lista kompletów posiedzeń). Listy kompletów posiedzeń powinny uwzględniać we właściwej kolejności wszystkich ławników i zastępców ławników, mianowanych dla danego sądu.

Zastępca ławnika bierze udział w posiedzeniu w razie niemożności wzięcia udziału w posiedzeniu przez ławnika wyznaczonego (§ 7).

Przy ustanowieniu kolejnego następstwa należy, o ile możliwości, mieć wzgląd na rodzaj spraw spornych oraz na przewidzianą w przepisach prawnych konieczność terminowego rozpoznania spraw, tudzież na słusne życzenia ławników, którzy mogą wskazać te dni tygodnia lub miesiąca, w których udział w posiedzeniach sądu pracy byłby dla nich niemożliwy lub połączony z trudnościami.

Kolejność udziału w posiedzeniach ławników, mieszkających poza siedzibą sądu pracy, należy wyznaczyć w taki sposób, aby nie byli zmuszeni zbyt często w jednym miesiącu udawać się do siedziby sądu pracy.

§ 2. Od ustanowionej kolejności należy odstąpić tylko wtedy:

- 1) gdy dodatkowo muszą odbyć się posiedzenia nadzwyczajne, w programie posiedzeń nieprzewidziane;
- 2) gdy jakaś rozprawa ma być prowadzona przed tym samym kompletem;
- 3) gdy rodzaj danej sprawy wymaga współudziału ławników, należących do tej samej lub podobnej gałęzi pracy, co strony procesowe.

§ 3. Przy ogłaszaniu w myśl art. 387 kodeksu postępowania cywilnego dni i godzin, w których powód może bez wezwania stawić się wraz ze stroną pozwaną dla rozpoznania sprawy, powinny być ogłoszone również nazwiska ławników, wyznaczonych na te dni do udziału w posiedzeniach z podaniem ich zawodu i grupy, którą oni reprezentują.

§ 4. Jeżeli w sądzie pracy istnieją spory w pewnej gałęzi pracy w takiej ilości, że wyznaczone dni posiedzeń będą prawdopodobnie całkowicie wypełnione tego rodzaju sprawami, w takim razie przy ustanowieniu kolejnego udziału ławników należy to uwzględnić w ten sposób, aby na ławników mających wziąć udział w tych posiedzeniach wyznaczani byli imiennie tylko ławnicy, należący do tej lub zbliżonej gałęzi pracy.

§ 5. Listę kompletów posiedzeń (§ 1 ust. 1) należy doręczyć co najmniej na 10 dni przed terminem pierwszego posiedzenia nią objętego wszystkim ławnikom, których współudział w posiedzeniach jest w niej zapowiedziany.

Doręczenie listy kompletów posiedzeń stanowi zarazem wezwanie dla tych ławników do przybycia w dni, w liście tej oznaczone, na posiedzenie.

§ 6. Ławników, których trzeba przybrać do udziału w posiedzeniu, nieprzewidzianem w liście kompletów posiedzeń, oraz zastępców ławników (§ 1 ust. 2), przewodniczący sądu pracy wzywa na to posiedzenie osobnym pismem.

W razie potrzeby można wezwać telegraficznie lub telefonicznie.

§ 7. Jeżeli ławnik nie może przybyć lub wziąć udziału w danej sprawie, powinien zawiadomić o tem niezwłocznie przewodniczącego sądu pracy. Gdyby to była przeszkoda nieprzewidziana, powinien niezwłocznie zawiadomić o tem przewodniczącego sądu pracy telegraficznie lub telefonicznie.

§ 8. Każda lista kompletów oraz każde osobne wezwanie ławnika, wysłane w myśl § 6 rozporządzenia niniejszego, powinny zawierać pouczenie, obejmujące treść § 7 rozporządzenia niniejszego oraz art. 12 prawa o sądach pracy, a lista kompletów nadto treść § 5 ustęp 2 rozporządzenia niniejszego.

§ 9. Ławnik obowiązany jest o każdej zmianie swego zamieszkania oraz o utracie charakteru reprezentanta tej grupy, z której był powołany, zawiadomić przewodniczącego sądu pracy w przeciągu trzech dni.

§ 10. Przepisy powyższe stosują się odpowiednio do zastępców ławników sądów pracy.

§ 11. Ławników do udziału w sesjach pojednawczych wyznacza przewodniczący sądu pracy wedle własnego uznania z pośród ławników lub zastępców ławników danego sądu pracy, odznaczających się znajomością zasad postępowania sądowego oraz posiadających dostateczne wyrobienie życiowe

i inne niezbędne kwalifikacje do prowadzenia postępowania pojednawczego.

Przewodnictwo na kompletach sesyj pojednawczych powinno być w sposób równomierny poruczane ławnikom z obu grup, pracodawców i pracowników.

II. Wyznaczanie ławników sądu okręgowego do udziału w posiedzeniach tegoż sądu.

§ 12. Przepisy §§ 1 do 10 rozporządzenia niniejszego mają odpowiednie zastosowanie przy wyznaczaniu ławników do udziału w posiedzeniach sądów okręgowych z następującymi zmianami:

- 1) listę kompletów posiedzeń dla sądu okręgowego ustanawia prezes tegoż sądu na pół roku kalendarzowego zgóry lub na okres krótszy, jeżeli po ustanowieniu sądu pracy czasokres do końca roku kalendarzowego jest krótszy niż pół roku;
- 2) w razie istnienia w okręgu sądu okręgowego kilku sądów pracy, ławników sądu okręgowego należy wyznaczyć do udziału w posiedzeniach sądu okręgowego bez względu na to, z okręgu jakiego sądu pracy oni zostali powołani.

§ 13. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Jednocześnie uchyla się rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości i Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 30 listopada 1928 r. w sprawie wyznaczania ławników sądów pracy oraz ławników sądów okręgowych do udziału w posiedzeniach sądu pracy względnie sądu okręgowego (Dz. U. R. P. Nr. 98, poz. 868).

Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*

Minister Opieki Społecznej: *Jerzy Paciorewski*

33.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI ORAZ MINISTRA OPIEKI SPOŁECZNEJ W POROZUMIENIU Z MINISTREM SKARBU

z dnia 19 stycznia 1935 r.

o należnościach ławników i zastępców ławników sądów pracy i sądów okręgowych.

Na podstawie art. 11 i art. 53 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r., zawierającego prawo o sądach pracy (Dz. U. R. P. Nr. 95, poz. 854) zarządza się co następuje:

§ 1. Ławnicy i ich zastępcy, utrzymujący się z dziennego zarobku, otrzymują odszkodowanie za utracony zarobek w wysokości nieprzekraczającej 8 złotych. Zarobek uważa się za utracony, jeżeli wynagrodzenie ławnika oblicza się na dniówkę lub na akord.